

Rostislav Marek

Maturoval v roce 1980

Působí v Městském divadle Zlín jako herec a ve Zlíně také žije

1 / Co se Vám vybaví, když se řekne Gymnázium Kroměříž?

Mládí. A všechno, co k němu patří.

2 / Vzpomenete na nějaký přestupek proti školnímu řádu, na nějakou lumpárničku?

Pokud jde o přestupky proti školnímu řádu, nijak zvlášť jsem v nich nevynikal, mými prohřešky byly v čase obědové pauzy pravidelné návštěvy kavárny Haná, kde jsme se spolužáky ke kávičce pokuřovali tzv. jednotlivky, tj. kusové cigarety amerických značek. Dále jsme k jisté sestře mé spolužačky chodili do výroby zákusků, které jsme pak „za školou“ konzumovali v Podzámecké zahradě. Byly nesmírně lahodné a hlavně zadarmo. Byl jsem slušný, neskandální student.

3 / Na koho z dob studia nejvíce vzpomínáte?

Nejvíc vzpomínám z dob studia na báječný kolektiv spolužáků, a to i z ostatních ročníků. Společné kamarádství nás dalo do kopy na prázdninovém táboře v Jablůnce a vydrželo až do velkého finále – maturitního večírku. S některými absolventy se stýkám doposud. Zapomenout nemůžu ale ani na mé pedagogy, konkrétně třeba na třídní profesorku Prokešovou, která ačkoli ve mně vzbuzovala děs matematickými rovnicemi, paradoxně - spolu s humanitně zaměřenými kolegy - profesorem češtiny Lajkepem a vedoucí školního pěveckého a divadelního souboru Pořízkovou, mě přivedla na myšlenku stát se hercem. Chtěl jsem se totiž původně věnovat přírodovědě. Za to, že jsem podal přihlášku na JAMU, mohou tedy mí pedagogové a spolužáci, mě samotného by to nenapadlo.

4 / Co vzkážete současným studentům a učitelům školy?

Můj vzkaz současnému gymnáziu... Protože vedle herectví jsem zároveň pedagogem Zlínské soukromé vyšší odborné školy umění, kde vyučuji hereckou výchovu, což mě osobně velmi osvěžuje a baví, vidím a uvědomuji si, jak se vzájemně se studenty obohacujeme, odevzdáváme a přijímáme. Přál bych si, aby toto vzájemné obohacování, odevzdávání a přijímání platilo i na kroměřížském gymnáziu. Nejedná se pouze o rozšíření vědomostí, ale o

celkovou kultivaci a zušlechtění ducha. Jelikož jsem zažil dobu studia v totalitních podmínkách, přeju gymnáziu, aby si svobodného studia vážilo a nadále jej bedlivě střežilo.